

РЕШЕНИЕ

№ 3375

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20231110155605 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба ..... срещу Й. Й. И..

Ищецът твърди, че по силата на договор за кредит за текущо потребление от 15.02.2019 г. е предоставил на ответника Й. Й. И. кредит в размер на 10 000 лв. за срок от 120 месеца, считано от датата на усвояване. Кредитът е усвоен по разплащателна сметка на ответника. В т.8 от договора е уговорена възнаградителна лихва, която към датата на възникване на договорното правоотношение е в размер на 6,15 % годишно, формирана от стойността на референтен лихвен процент, представляващ индикатор „среден лихвен процент по салда по срочни депозити в лева на домакинства със срок от един ден до две години“, 0,180 % , който при отрицателна стойност се приема със стойност нула, и фиксирана преференциална надбавка в размер на 5,970 %, при изпълнение на условията по програма „ДСК Престиж Плюс“ за кратко наричани Условията/, подробно описани в Приложение 2 към договора за кредит. При нарушаване на Условията кредитополучателят губи правото си да ползва преференциите, а приложимият лихвен процент се увеличава изцяло или частично чрез увеличаване на надбавката, съгласно Условията. Максималният размер, до който може да достигне лихвеният процент в резултат на неизпълнение на Условията е променливият лихвен процент, приложим по стандартни потребителски кредити, в размер на референтния лихвен процент към съответната дата и фиксирана стандартна надбавка в размер на 13.27 %.

Предвидено е, че кредитът се погасява на равни месечни вноски съгласно предоставения на кредитополучателя погасителен план, неразделна

част от договора за кредит. За падежна дата е определено всяко 5-то число на месеца.

Поради обстоятелството, че кредитополучателят е погасявал задълженията с известна забава, на основание т. 18.1 от приложимите към договора за кредит общи условия, за същият се поражда задължение за заплащане на обезщетение за забава в размер на 10 % върху частта от забавената вноска, представляваща главница.

Длъжникът е изпаднал в забава в плащанията на месечните погасителни вноски повече от 90 дни. В конкретния случай не са погасени 6 /шест/ броя падежирали месечни вноски, поради което на основание т.18.2 от общите условия за предоставяне на кредит за текущо потребление към Договор за кредит за текущо потребление от 15.02.2019 г. и след връчване на уведомление на 24.05.2022 г. банката е упражнила правото си да превърне кредита в предсрочно изискуем.

На основание т. 5 от Приложение № 3 „Такси по кредити за текущо потребление“ към договора за кредит, която е задължителна за страните съгласно т. 18 от Договор за кредит за текущо потребление от 15.01.2020 г., при трансформиране на кредита в предсрочно изискуем, кредитополучателят дължи разходи при изискуем кредит в размер на 120 лв.

Твърди, че има вземания към ответника за следните суми:

сумата 7 813,10 лв., представляваща главница, ведно със законна лихва от 15.11.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата 261,19 лв., представляваща договорна лихва за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.;

сумата 14,18 лв., представляваща неустойка за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.,

сумата 367,67 лева, представляваща мораторна лихва за периода 24.05.2022 г. - 10.11.2022 г.;

сумата 120,00 лв. разходи по изискуем кредит,

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 24.11.2022 г. по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 61901/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав, срещу която длъжникът е възразил.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника съществуването на вземанията, предмет на заповедта за изпълнение. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответника Й. Й. И..

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Със заявление от 15.11.2022 г. заявителят е поискал издаването на

заповед за изпълнение по чл.417 ГПК срещу длъжника Й. Й. И. за:

сумата 7 813, 10 лв., представляваща главница, ведно със законна лихва от 15.11.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата 261, 19 лв., представляваща договорна лихва за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.;

сумата 14, 18 лв., представляваща неустойка за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.,

сумата 367, 67 лева, представляваща мораторна лихва за периода 24.05.2022 г. - 10.11.2022 г.;

сумата 120, 00 лв. разходи по изискуем кредит.

С разпореждане от 24.11.2022 г. по ч.гр.д. № 61901/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав съдът е издал исканата заповед за изпълнение по чл.417 ГПК.

С определение от 25.08.2023 г. по ч.гр.д. № 5836/2023 г. на СГС е потвърдено разпореждането за издаването на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК.

В срока по чл.414 ГПК е постъпило възражение срещу заповедта за изпълнение. В същото се поддържа, че договорът е до 15.09.2029 г. и вземането не е изискуемо.

В срока по чл.415 ГПК заявителят е предявил искиове за установяване съществуването на вземанията по исков ред.

По делото е представен договор за кредит за текущо потребление от 15.02.2019 г., по силата на който кредиторът отпуска на кредитополучателя Й. Й. И. кредит в размер на 10 000 лв. за срок от 120 месеца, считано от датата на усвояване. Видно от представения погасителен план, последната вноска е с падеж 15.02.2029 г.

В т.8 от договора е уговорена възнаградителна лихва, която към датата на възникване на договорното правоотношение е в размер на 6,15 % годишно, формирана от стойността на референтен лихвен процент, представляващ индикатор „среден лихвен процент по салда по срочни депозити в лева на домакинства със срок от един ден до две години“, 0,180 % , който при отрицателна стойност се приема със стойност нула, и фиксирана преференциална надбавка в размер на 5,970 %, при изпълнение на условията по програма „ДСК Престиж Плюс“ за кратко наричани Условията/, подробно описани в Приложение 2 към договора за кредит. При нарушаване на Условията кредитополучателят губи правото си да ползва преференциите, а приложимият лихвен процент се увеличава изцяло или частично чрез увеличаване на надбавката, съгласно Условията. Максималният размер, до който може да достигне лихвеният процент в резултат на неизпълнение на Условията е променливият лихвен процент, приложим по стандартни потребителски кредити, в размер на референтния лихвен процент към съответната дата и фиксирана стандартна надбавка в размер на 13.27 %.

Предвидено е, че кредитът се погасява на равни месечни вноски

съгласно предоставения на кредитополучателя погасителен план, неразделна част от договора за кредит. За падежна дата е определено всяко 5-то число на месеца.

Установи се от заключението на ССЕ, че кредитът е усвоен на 15.02.2019 г. по разплащателната сметка на кредитополучателя, както и че са извършени плащания в размер на сумата 3 680, 06 лв., последното от които – на 03.12.2021 г., като първото просрочие е на вноска с падеж 05.04.2020 г.

Съгласно т.18.2 от договора при забава в плащанията на главница и/или лихва над 90 дни целият непогасен остатък става предсрочно изискуем.

Кредитът е обявен за предсрочно изискуем с писмо изх. № 01-20-09179/18.05.2022 г., връчено на 24.05.2022 г., с оглед на което неоснователно се явява възражението на ответника, че вземането към него не е изискуемо.

Вещото лице е посочило, че към 15.11.2022 г. по договора за кредит са налице непогасени задължения, както следва:

сумата 7 813, 10 лв., представляваща главница;

сумата 261, 19 лв., представляваща договорна лихва за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.;

сумата 11, 24 лв., представляваща неустойка за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.,

сумата 120, 00 лв. разходи по изискуем кредит.

Вещото лице е допълнило по реда на чл.200, ал.2 ГПК, че е налице и вземане за мораторна лихва за периода 24.05.2022 г. - 14.11.2022 г. в размер на сумата 377, 63 лв.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Предявени са искиове с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.430, ал.1 и ал.2 ТЗ, вр. чл.9 ЗПК; чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД; чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл. 92 ЗЗД и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД.

В предмета на делото са включени установителни искиове, предявени в срока по чл.415 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение по чл.417 ГПК, срещу която длъжникът е възразил в срока по чл.414 ГПК. Целта на ищеца е да се установи със сила на пресъдено нещо спрямо другата страна съществуването на вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Между страните по делото е сключен договор за потребителски кредит по смисъла на чл.9 ЗПК, тъй като същият изпълва всички изисквания, заложи в легалната дефиниция договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от

време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне. Страните по този договор са потребителят – физическо лице и кредиторът – юридическо лице. Договорът е сключен в предвидената в закона /чл. 10, ал. 1 ЗПК/ писмена форма, като съдържа всички необходими реквизити.

Установи се по делото от ангажираните писмени доказателства и заключението на ССЕ, че кредитът е усвоен на 15.02.2019 г. по разплащателната сметка на кредитополучателя, както и че са извършени плащания в размер на сумата 3 680, 06 лв., последното от които – на 03.12.2021 г., като първото просрочие е на вноската с падеж 05.04.2020 г.

От страна на банката е обявена предсрочна изискуемост на кредита с връчване на уведомление на 24.05.2022 г.

Установи се от заключението на ССЕ, че при ищеца са отразени непогасени задължения на ответника за следните суми:

сумата 7 813, 10 лв., представляваща главница;

сумата 261, 19 лв., представляваща договорна лихва за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.;

сумата 377, 63 лева, представляваща мораторна лихва за периода 24.05.2022 г. - 14.11.2022 г., от която ищецът претендира сума в размер на 367,67 лева за периода 24.05.2022 г. - 10.11.2022 г.;

сумата 11, 24 лв., представляваща неустойка за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.,

сумата 120, 00 лв. разходи по изискуем кредит.

Искът за сумата 120 лв. разходи при изискуем кредит се явява недоказан по основание. При доказателствена тежест за ищеца, същият не е установил да е направил такива разходи, нито е установил за какви услуги е начислена въпросната такса съгласно Тарифата на банката, с оглед на което искът следва да се отхвърли.

В останалата част исковете следва да се уважат, като по отношение на иска за неустойка – последният следва да се уважи до размера на сумата 11, 24 лв. и да се отхвърли до пълния предявен размер.

По разноските:

В полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1, вр. ал.8 ГПК, сумата от 218, 34 лв. разноски за заповедното и сумата 661, 89 лв. разноски за исковото производство, съобразно уважената част от исковете.

Ответникът има право на разноски, съобразно отхвърлената част от исковете, но доколкото не претендира такива, нито ангажира доказателства за извършването им, разноски не следва да му се присъждат.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Й. Й. И., ЕГН ***** дължи на ....., ЕИК ..... на основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.430, ал.1 и ал.2 ТЗ, вр. чл.9 ЗПК; чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД; чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл. 92 ЗЗД, както следва:

сумата **7 813, 10** лв., представляваща главница, ведно със законна лихва от 15.11.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата **261, 19** лв., представляваща договорна лихва за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.;

сумата **11, 24** лв., представляваща неустойка за периода 05.12.2021 г. - 23.05.2022 г.,

сумата **367, 67** лева, представляваща мораторна лихва за периода 24.05.2022 г. - 10.11.2022 г.

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 24.11.2022 г. по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 61901/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав, като

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над **11, 24** лв. до **14, 18** лв. неустойка и иска за сумата **120, 00** лв. разходи по изискуем кредит – като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА Й. Й. И., ЕГН ***** да заплати на ....., ЕИК ..... на основание чл.78, ал.1, вр. ал.8 ГПК, сумата от **218, 34** лв. разноси по заповедното и сумата **661, 89** лв. разноси за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____